

ПОВРЕДА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА ИЗ ЧЛАНА 368. СТАВ 2. ЗКП У ВЕЗИ ЧЛАНА 31. ЗАКОНА О АДВОКАТУРИ

Преузиматељ адвокатске канцеларије након смрти поствљеног браниоца по службеној дужности окончаће све послове адвоката чију је канцеларију преузео, па и оне проистекле из ранијег решења о постављењу браниоца по службеној дужности.

Из образложења:

Апелациони суд је својим решењем одбацио као недозвољену жалбу адвоката – браниоца окривљених, који је одређен за преузиматеља канцеларије адвоката који је преминуо након окончања првостепеног поступка. У образложењу решења стоји да се ради о неовлашћеном лицу, јер нема пуномоћја окривљених и није решењем суда постављен за браниоца по службеној дужности.

Чланом 364. став 1. ЗКП прописано је да жалбу (против првостепене пресуде) могу изјавити странке, бранилац, законски заступник оптуженог и оштећени.

Чланом 31. Закона о адвокатури прописано је да у случају престанка бављења адвокатуром надлежни орган Адвокатске коморе одређује преузиматеља адвокатске канцеларије који има задатак да оконча послове адвоката који је престао да се бави адвокатуром.

Бранилац постављен окривљенима по службеној дужности преминуо је у току редовног кривичног поступка па је други адвокат одређен одлуком Адвокатске коморе за преузиматеља адвокатске канцеларије. У смислу напред цитираних законских прописа овај адвокат има обавезу да оконча послове адвоката чију је канцеларију преузео и то без икаквих ограничења у поступању, па је у конкретном случају био овлашћен да настави и послове

адвоката – браниоца окривљених који су проистекли из решења о постављењу браниоца по службеној дужности, што недвосмислено указује да је био овлашћен за изјављивање жалбе у корист окривљених.

Доношењем наведеног решења апелациони суд је повредио право одбране окривљених (члан 368. став 2. ЗКП) у вези члана 31. Закона о адвокатури, па је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости, укинуо правноснажно решење и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда, Кзз 192/10 од 22. децембра 2010.године)